

Bercsényi L. György 1924-ben Budapesten született. 1946-ban vegyészmérnöki diplomát szerzett. Egyetemi évei alatt az Arzola Kft.-nél és a Budakalászi (Klinger) Textilműveknél gyakornok, az egyetem Textilkémia Tanszékén kisegítő tanársegéd volt. Első munkahelye a Textilfestőgyár, ahol először laboratóriumvezető, azután kolorista, majd a nyomóosztály helyettes vezetője lett. 1951-től a Textilipari Kutató Intézetben (TKI) önálló kutatóként, majd osztályvezetőként, végül főosztályvezetőként dolgozott. Közben két évig a Könnyűipari Minisztérium fejlesztési osztályán helyettes osztályvezetőként foglalkozott a hazai textilkikészítő iparral. Nyugdíjba vonulása után az Innovatext (a TKI utóda) szerződéses munkatársaként honvédségi témákat (pl. infra felderítés ellen védő ruhák) és külföldi rendelésre (Rotta GmbH) segédanyag témákat bíztak rá. Később, mint önálló vállalkozó, a gazdaságban közvetlenül felhasználható témákat oldott meg (pl. speciális hotelfüggönyök, lángmentes jármű-üléshuzatok). Utolsó munkaterülete, amit a HIP Kft. részére végzett, a hazai farmerkikészítés és annak segédanyag ellátása volt.

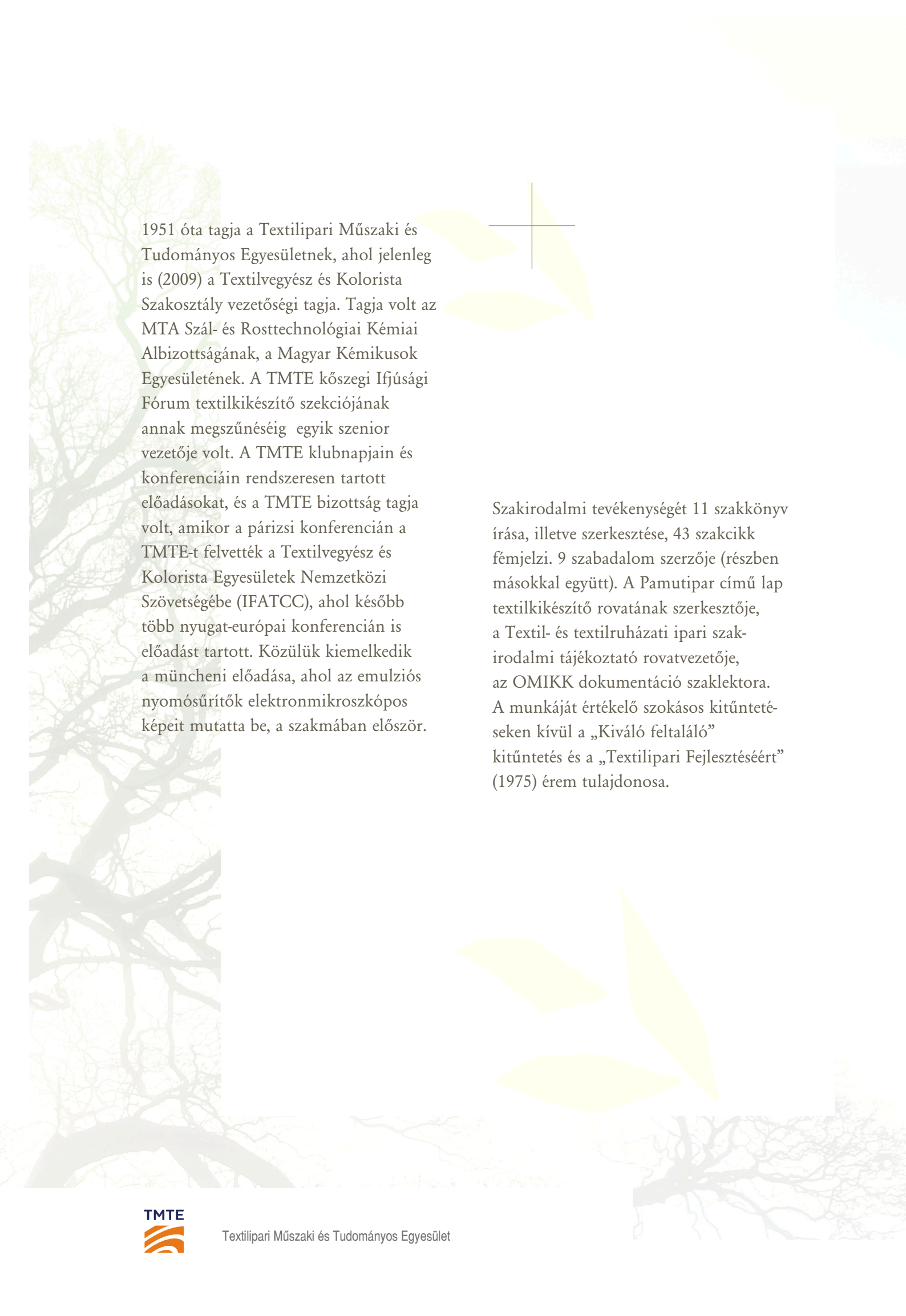

BERCSÉNYI L. GYÖRGY

Tanított művezető-képző és mérnök-továbbképző tanfolyamokon kémiát, textilkémiát, nyomósűrítőkkal kapcsolatos szakmai ismereteket, színelméletet; a TKI 1955-ös pekingi műszerkiállításán műszerismeretet, az Iparművészeti Főiskolán kémiát, a Budapesti Műszaki Egyetemen kolloidikát.

A Chemolimpex megbízásából magyar vegyszerek, segédanyagok felhasználási módját ismertette Sanghajban, Kairóban, Alexandriában és Mehallában. 1960-1970 között a magyar textilkikészítő ipart és a textil-segédanyaggyártást képviselte a KGST értekezleteken, itthon és külföldön egyaránt.

BERCSÉNYI L. GYÖRGY

1951 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, ahol jelenleg is (2009) a Textilvegyész és Kolorista Szakosztály vezetője. Tagja volt az MTA Szál- és Rosttechnológiai Kémiai Albizottságának, a Magyar Kémikusok Egyesületének. A TMTE kőszegi Ifjúsági Fórum textilkészítő szekciójának annak megszűnéséig egyik szenior vezetője volt. A TMTE klubnapjain és konferenciáin rendszeresen tartott előadásokat, és a TMTE bizottság tagja volt, amikor a párizsi konferencián a TMTE-t felvették a Textilvegyész és Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetségébe (IFATCC), ahol később több nyugat-európai konferencián is előadást tartott. Közülük kiemelkedik a müncheni előadása, ahol az emulziós nyomósűrítők elektronmikroszkópos képeit mutatta be, a szakmában először.

Szakirodalmi tevékenységét 11 szakkönyv írása, illetve szerkesztése, 43 szakcikk fémjelzi. 9 szabadalom szerzője (részben másokkal együtt). A Pamutipar című lap textilkészítő rovatának szerkesztője, a Textil- és textilruházati ipari szakirodalmi tájékoztató rovatvezetője, az OMIKK dokumentáció szaklektora. A munkáját értékelő szokásos kitüntéseken kívül a „Kiváló feltaláló” kitüntetés és a „Textilipari Fejlesztéséért” (1975) érem tulajdonosa.